

[Lorentzen.]

baggrund for brændselshjælpen — den kender alle vi ældre kommunalmænd —, der er den, at man i sin tid ved juletid gennem hjælpe-kassen ydede en vis kreds af borgere brændselshjælp. Senere fik vi jo den lovpriste og naturligvis også meget dygtigt formede og i mange retninger særdeles hensigtsmæssige lovgivning, socialreformen. Mange kommuner blev ved med ved juletid at betale ret store beløb til brændselshjælp til uddeling blandt arbejdsløse. Jeg, der dengang var borgmester, fik også præsenteret fra den socialdemokratiske gruppe et forslag om at yde brændselshjælp. Jeg sagde: jeg tror ikke, det er lovligt mere, socialreformen må have afløst det; man er ikke længere i stand til at give en generel hjælp, man må gå den sædvanlige vej, ansøgning i hvert enkelt tilfælde til det sociale udvalg, og naturligvis må det bevilges uden retsvirkning, men som kommunehjælp. Hvis jeg ikke husker fejl, er der en lille skrivelse fra ministeriet — jeg gjorde i går, desværre forgæves, forsøg på gennem „Sognerådstidende“ at finde denne skrivelse —, der giver dette synspunkt medhold.

Det drejer sig, såvidt jeg husker, om en købstadkommune, der havde uddelt brændselshjælp generelt. En af modtagerne af brændselshjælp flyttede til en anden kommune, og denne anden kommune sagde: Har du fået hjælp? Ja, han havde fået brændselshjælp, men det var uden om det sociale udvalg. Hvorefter ministeriet, såvidt jeg husker, resolverede, at det så måtte påhvile den brændselsydende kommune at refundere opholdskommunens andel. Her har man et billede af, hvad man udsætter sig for. Nu er det ikke min mening, at jeg her op mod jul vil have, at den højtærede socialminister skal trække spørgsmålet altfor stærkt op, men jeg vil gerne spørge, om jeg husker ret med hensyn til den fortolkning af ministeriets afgørelse, som jeg mener engang har fundet sted, der jo tydeligt siger til kommunerne: det kan I ikke, det må være lovgivningsmagtens opgave at bestemme, hvilke ydelser det offentlige skal præstere, og det må være kommunernes opgave at administrere disse lovbestemmelser. Man må ikke glemme, at med de høje skatter både til stat og kommune er stat og kommune i konkurrence om de samme lommer, de samme skatteydere. Derfor tror jeg, at et svar fra den højtærede socialminister angående dette spørgsmål, foruden at tilfredsstille min spørgelyst, der hidtil ikke er blevet honoreret, også vil have betydning ud over landet.

Hermed skal jeg anbefale at stemme for det af de fem partier og ministeren stillede forslag og imod det ærede kommunistiske partis forslag.

Aage Fogh: Jeg vil på mit partis vegne anbefale at stemme for det ændringsforslag, der er stillet af socialministeren og tiltrådt af det samlede udvalg, og i konsekvens deraf at stemme imod de underændringsforslag, der er stillet af kommunisterne, såvel som mod selve det lovforslag, kommunisterne har stillet.

Med hensyn til det, der nu her skal gennemføres, kan jeg på mit partis vegne sige, at vi er særlig tilfredse med det opnåede resultat. Jeg gav udtryk for ved første behandling, at vi ville tilstræbe at opnå en ordning, hvorefter brændselshjælpen kunne indbygges i loven, og dette er nu sket. Jeg skal ikke indlade mig i nogen diskussion om det ærede kommunistiske partis forslag. Jeg er villig til at indrømme, at alene det, at en familie bliver ramt af arbejdsløshed, er et hårdt slag, men jeg synes alligevel, det kan være rigtigt at gøre opmærksom på, at den lov, vi nu har skabt, er af en sådan karakter, at en familieforsørger med to børn vil kunne have ca. 18 kr. om dagen eller 108 kr. om ugen i de første 40 ledige dage, da brændselshjælpen virker. Jeg siger ikke, at det er for meget, men det er dog ikke noget ubetydeligt beløb. Vi har gennem de oplysninger, der er tilflydt udvalget, fået at vide, at i fjor har arbejdsløshedshjælpen kostet samfundet ca. 200 mill. kr., for arbejdsmændenes vedkommende alene ca. 133 mill. kr., og af dette beløb på 133 millioner har samfundet båret ca. $\frac{2}{3}$ eller ca. 66 pct. Jeg siger ikke dette for at påstå, at loven stiller de arbejdsløse gunstigt, men for at understrege, at der er dog gennem den lovgivning, der nu er opbygget, fra samfundets side vist forståelse af de forhold, de arbejdsløse lever under.

Så kunne jeg fristes til at gøre et par bemærkninger, som rækker lidt længere ud. Nu ved jeg meget vel, at de penge, der anvendes på arbejdsløhedsområdet, har betydning med hensyn til at holde denne arbejderstab til rådighed, men det er dog alligevel uproduktivt, og når dertil kommer, at vi rimeligvis i løbet af dagen skal behandle et forslag, der stiller krav om 1000 mill. kr. til formål af uproduktiv karakter, og når vi endvidere tænker på, at vi derudover har en aldersrentelov, der også er nødvendig, men som også er af uproduktiv karakter for samfundet, og som